

[Krag.]

Tid — derom føler vi os overbevist — maa udvikles. Og dette sker, hvad vi ogsaa nu kan udtale vor Tilfredshed med, paa en saadan Maade, at man undgaar Etablering af den kolossale Forsikringsfond som Udtryk for Henlæggelse af en Præmiereserve, der finder Sted i andre Lande, hvor man har etableret en Folkeforsikring, f. Eks. i vort Naboland Sverige, en Ophobning af store Præmiereserver, som jo frister Stat og Kommuner til i trange Tider at se i denne Fond en stor Laane- og Hjælpefond, hvis Tilvejebringelse lægger en meget stor og tung Byrde paa Befolkningen, og som til syvende og sidst i Tidens Løb paa Grund af Staternes og Samfundenes Laanetrang i Virkeligheden kun er til Stede i Form af Garanti for, at Staten og Samfundet er i Stand til at indfri de Løfter, som man gennem Præmiereservefondens Etablering har paataget sig.

Vi kan, som sagt, kun udtale vor Tilfredshed med, at den Folkeforsikring, vi nu gennemfører, ikke bygger paa dette System; for til syvende og sidst er Tilstedeværelsen af Ydeevnen baseret paa Samfundets økonomiske Kraft, til enhver Tid personificeret, om jeg kan bruge det Udtryk, i Staten.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Redegørelse for de finansielle Resultater. Der er jo ved den Gennemgang af Lovforslaget, som nu har fundet Sted, sket en ikke uvæsentlig Ændring i Udgiftsbudgetterne i Sammenligning med, hvad det oprindelige Forslag vilde have medført. Det oprindelige Forslag vilde, naar man medtager Ulykkesforsikringen, efter de Opførelser, som har fundet Sted i Socialministeriet, have forøget Udgifterne til Forsikring og Forsorg for Statens Vedkommende fra 48,6 Millioner til 56,6 Millioner, altsaa med 8 Mill. Kr., medens Udgifterne efter Lovforslaget, som det nu foreligger, vil blive ca. 1/2 Mill. Kr. mindre end efter den gældende Lov. For Kommunernes Vedkommende er Udgifterne efter den gældende Lovgivning til Forsikring og Forsorg 28,2 Mill. Kr., ved Lovforslaget, som det oprindeligt blev fremsat, forudsattes en Udgift paa godt og vel 33 Mill. Kr., medens vi nu kommer ned paa 29,3 Mill. Kr. Der sker saaledes her en Reduktion i Forhold til det fremsatte Lovforslag med ca. 4 Mill. Kr. og en Forhøjelse i Forhold til den nugældende Lov med ca. 1 Mill. Kr.

Som jeg oplyste i Gaar, betyder den samlede Reform en Forøgelse af Statens Udgifter med et Beløb af ca. 11,8 Millioner og en Formindskelse af Kommunernes med 19,7 Mill. Kr., altsaa lige tæt ved 20 Mill.

Kr. Med andre Ord: sammenlignet med den nuværende hviler denne Lovgivning ikke blot i sig selv, men den vil betyde en Besparelse paa nogle Millioner Kroner, medens Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt var fremsat, vilde have betydet en Forøgelse af de samlede Udgifter for Stat og Kommune paa henimod 20 Mill. Kr.

Jeg takker derfor ogsaa paa mit Partis og egne Vegne den højtærede Socialminister for den Forhandlingsvillie, han paa dette Omraade har udvist, og den Forstaaelse af Tidens og Samfundets Bæreevne, som har fundet Udtryk, ogsaa for den højtærede Ministers Vedkommende, i de Ændringer i de foreslaaede Satser, som har fundet Sted. Naar vi nu inden ret længe her i det høje Folketing vedtager dette Lovforslag og, hvad jeg gaar ud fra, faar det uændret eller i hvert Fald uden betydende Ændringer igennem ogsaa i det andet høje Ting, har den højtærede Socialminister ved denne Lov tilvejebragt en Ordning her i Landet paa disse Omraader, som jeg mener langt er at foretrække for den gældende, og han faar gennem denne Lovs Vedtagelse en fortjent Belønning for den store Arbejdsindsats, han paa dette Omraade har gjort.

Hans Thyge Jacobsen: Under anden Behandling af dette Lovforslag udtalte jeg, at det efter vort Partis Mening var beklageligt, at Invaliderrenten gennem de Ændringer, som nu skulde indføres i det oprindelige Lovforslag, sænkedes for Invaliderrentenydere paa Landet saa meget, at den nærmede sig til at blive urimelig lille. Jeg maa jo ikke have udtrykt mig ganske klart, og jeg ser ogsaa i Fortrykket, at jeg ved en lapsus kom til at tage Aldersrenten med, hvad der ikke havde været min Mening — thi i Gensvar til mig udtalte baade det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen og det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, at min Opfattelse maatte bero paa en Fejltagelse, for gennem de indførte Ændringer vilde Aldersrentebeløbet ogsaa for Aldersrentenydere paa Landet i hvert Fald blive større, end det er efter den nugældende Lovgivning. Heri har de Herrer jo Ret, men jeg skal gøre opmærksom paa, hvad jeg vilde have sagt. Jeg vilde have sagt, at der for Invaliderrentenydere paa Landet sker en Sænkning af Satserne ikke blot i Forhold til den nugældende Lovgivnings, men ogsaa i Forhold til de Satser, som var foreslaaet i det af den højtærede Socialminister oprindeligt fremsatte Lovforslag.

Med Hensyn til Aldersrenten nævnte det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, at efter den